

**Anthologia in regis exanthemata, seu, Gratulatio musarum
cantabrigiensium de felicissimè conservata regis Caroli valetudine.**

Contributors

Crashaw, Richard, 1613?-1649.
More, Henry, 1586-1661.
University of Cambridge.

Publication/Creation

[Cambridge] : Ex Academiae cantabrigiensis typographeo, 1632.

Persistent URL

<https://wellcomecollection.org/works/n76pwzcx>

License and attribution

This work has been identified as being free of known restrictions under copyright law, including all related and neighbouring rights and is being made available under the Creative Commons, Public Domain Mark.

You can copy, modify, distribute and perform the work, even for commercial purposes, without asking permission.

Wellcome Collection
183 Euston Road
London NW1 2BE UK
T +44 (0)20 7611 8722
E library@wellcomecollection.org
<https://wellcomecollection.org>

ANTHOLOGIA IN REGIS EXANTHEMATA — 1632

C.E.
9/7/84

7387/B

Jy 11/84

MXI/84

lx/mz
81

last appearance of Crashans

p. 33 and Henny Hne

p. 20

(84)

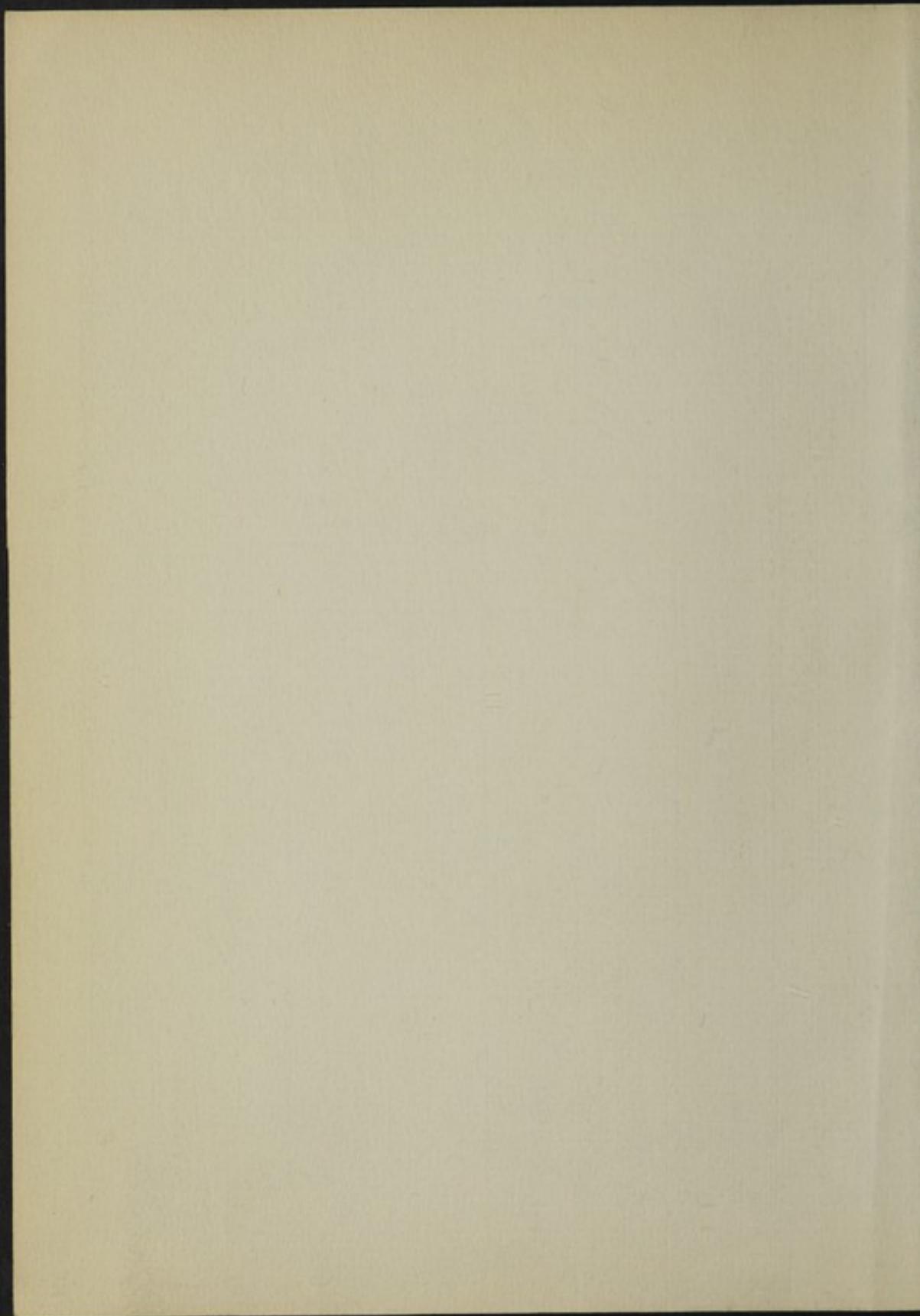
SIC 4475

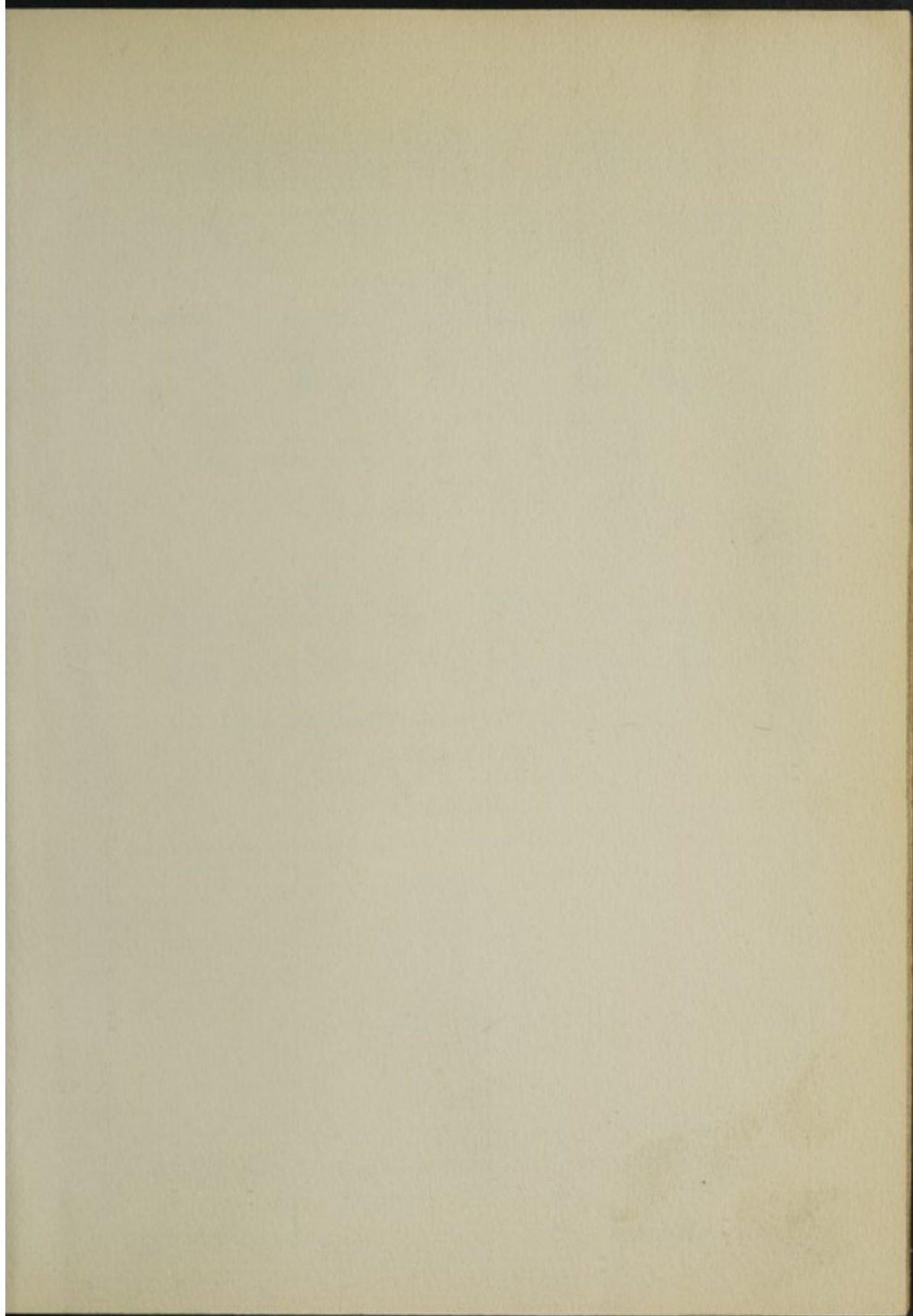
Case 72

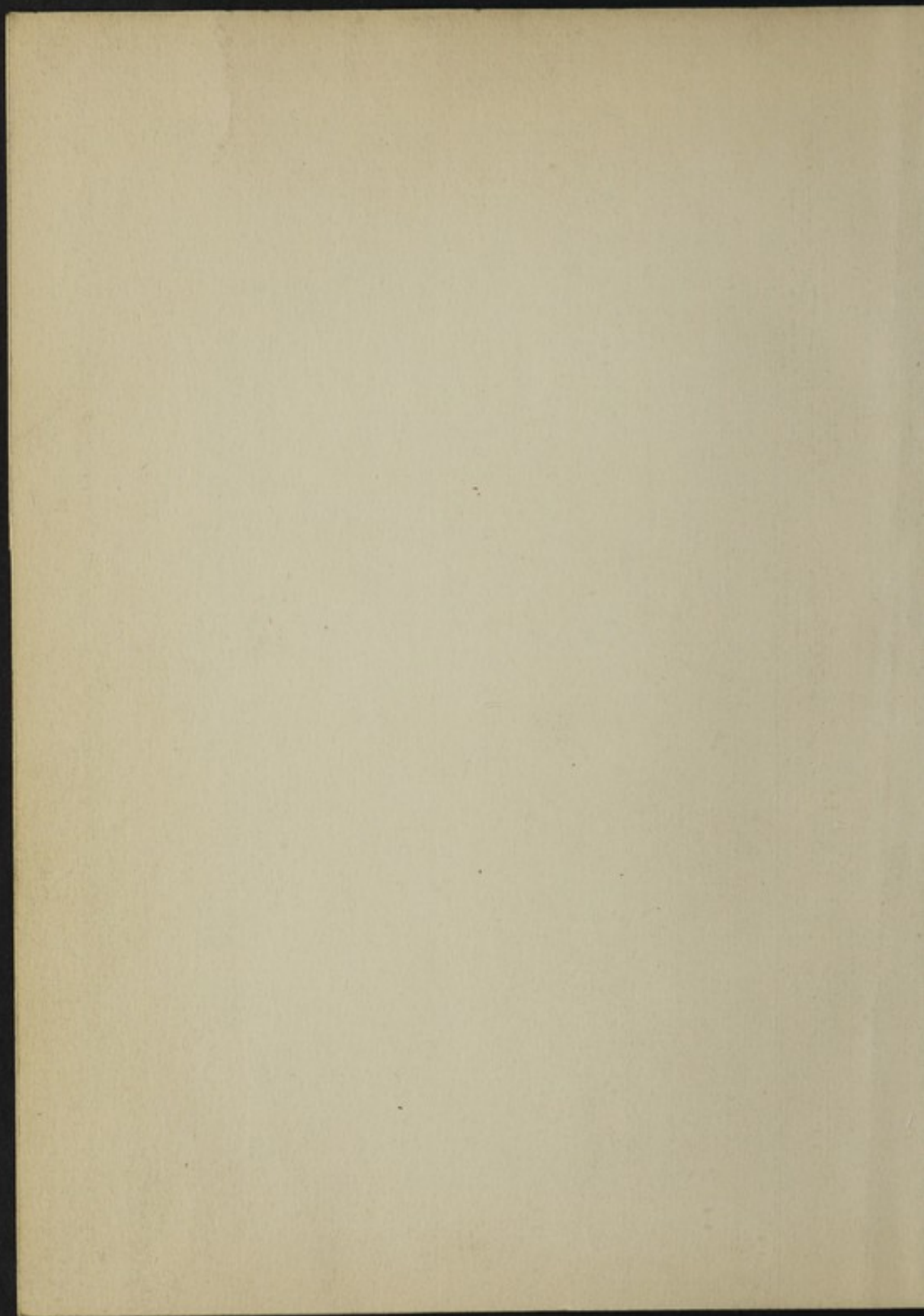
02898/87

CAMBRIDGE

£ 200
C184

47

ANTHOLOGIA
IN
REGIS
EXANTHE-
MATA:

SEU
Gratulatio Musarum
CANTABRIGIENSIIUM
de felicissimè conservata Regis
CAROLI
valetudine.

¶ Ex Academiæ Cantabrigiænsis typographeo,
Anno Dom. MDCXXXII.

ANTHOLOGIA

IN

REGIS

EX ANTHE-

MATA

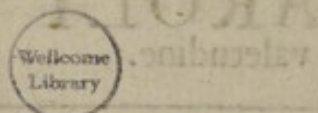
SEU

GRATULATIO MUSEUM

CANTABRIGIENSIS

de felicissimis conuictis Regis

CAROLI

 Ad Regem.

Sed dabis hanc veniam, speramus, Magne Monarcha,
Nostræ triumphos ut canant Musæ suos.

Sub Jove pace tuâ fruimur, Martisq; furores
Nescimus, orbem subruentes undique.

Ille tuus morbus tamen Hostis noster: Et indè

Hæc thura fumant DE FUGATIS POSTULIS!

B. L. Procan.

A

For

Formula publica gratiarum
de recuperata Regis optimi valetudine,
qualis nuper prodiit Ecclesiis,
expressa versu.

Non canimus terris; TIBI, rerum invicta potestas,
 Solventur primæ libamina debita grates,
 Cui vel tam miti ferulâ destringere visum
 Tâmvē brevi; res quanto aliàs conjuncta periclo !
 Res ut dura etiam ! Sed sic tibi parcere gnarum
 Cùm furis, & sanctum, non ob sua crimina cædis,
 Nostra sed, & populi, juvenem. Quis millia fando
 Explicet enumerans, quæ nos commissa pudore
 Suffundunt, iræque tuæ poenisque merentes
 Addicunt? Quin vota, PATER, quæ sola supersunt,
 Nè nimium refuge, ac placidos pius induc vultus,
 In servosque animum mentemque capeffe benignam,
 Nos servos, sempërque tuos. Age, floreat ævo,
 Floreat, infractæque suo stent robore vires
 Sceptringero juveni, ac longè deformis abesto
 Morbus &, & senium; currant jucunda, nec unquam
 Non expectato mutantur prospera talo.

Præcipuè pietas, pietas super æthera notum
 Tollat, ut attollit, venturorque ingerat orbi.

Sic degat, sic TE *solo minor* Anglica longum
 Sceptra potens, tum siqua super, felicibus addat

Auspi-

In Exanthemata Regia.

3

Auspiciis premere, ac gentes frænare remotas,
Rex idem regnóque Pater, Cleróque gregique
Christicolúm magno demissus ab æthere murus,
Sydereum columen; charúsque æquúsque vicissim
Cum consorte tori dulces socialiter annos
Exigat, ac lætâ florentia secula pace
Aspiciat, serâ solvendus membra senectâ,
Et natos natorum, & qui nascentur ab illis.

*S. Collins Regalis Collegii Præpos.
& Sacrae Theolog. Profess. Regius.*

G*Allo quòd soliti litare Phædri*
(*Ut sancti fuerat Platonis, & mos*
Magnorum vetus Æsculapiorum)
Dulci Socrate reddito saluti;
Tu, si quid *Carolo* paras recepto
Dignum Numinibus sacrare mysta,
Confundas *Januarium* vel ipsum,
Qui nunc plurimus imminere nimbo;
Vastes & speciem *cugurrientum,*
Nudis *cortibus* hinc & hinc relictis,
Nè sit qui temerarium vel unus
Confutet liquido canore *Petrum,*
Vel maestes *Aquilis* licebit, atque
Adhuc *nobiliore* fortè pennâ,
Ipsis *alitibus* poli ministris.
Tanti *CAROLON* est valere nobis.

Idem.

A 2

Ad

¶ Ad Academicos.

Quærebam nuper quæ me Fortuna gravaret,
 Plurimâque in lasso signa dolentis erant.
 Quærebam vetus unde iisdem vigor artubus esset,
 Namque eadem subitò membra valentis erant.
 Compertum est celeri depulsum turbine morbum
 Regis, in Ægeos iisse perisse lacus.
 Si caput affectum est, artus dolor occupat omnes;
 Si valet, incolumi membra valere scias.
 Quâ nobis curâ caput hoc tutarier æquum,
 Fortunæ nostræ quæ quasi libra (*viri*) est?

Idem.

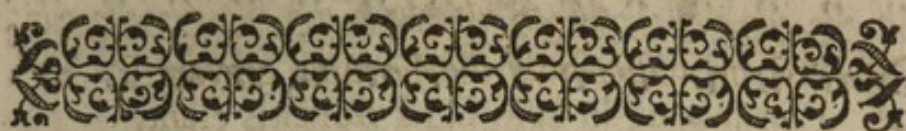
Ad Serenissimum Britanniarum Regem
 CAROLUM

de recuperata sanitate gratulatorium.

Altera jam sceptri properant tibi lustra Britanni
 Læta sub auspiciis, CAROLE summe, tuis.
 Terminus hic, veterum dabat olim encomia Regum,
 Próque secuturis thura precésque bonis.
 Quàm tamen ah propè, cum properâ pia gaudia acerrâ
 Excutere inviso vidimus ore diem,
 Cùm tibi languentes premerent contagia venas,
 Et peteret sacrum tristior hora caput!
 Hæc procul: at veterem repetunt jam tempora morem,
 Latanturque tuâ Vectis & Orchas ope.

Tho. Comber Coll. S. & Indiv. Trin. Pr.

Ad

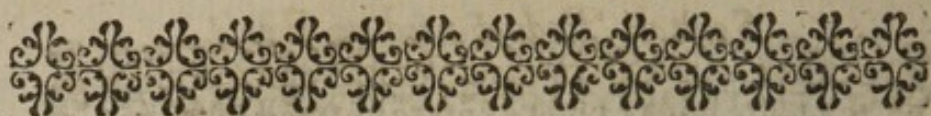

Ad Regem.

Non defuere thura, non juges precum.
Litationes fervidarum: Supplici
Voto fatigabamus astra, cum Tuæ
Creperæ salutis fama, Rex, nos perculit.
Mox, Eucharistiarum hecatomben addimus
Nullis secundi, cum valere denuo
Te fama rettulit; Precēsque de novo
Iteramus, Usquē vivat, usquē Carolus
Ut valeat, æternūque.

Musis (hactenus
Piis, fidelibūsq̃ue) religio fuit,
In publicum peccare, vel res imperi
Nostris morari gaudiorum formulis:
Sed facta postquam fertur ista gratia.
Sororibus Musis, serenam in *Carmina*
Frontem Tuam expertis, pudor, metus, mora:
Jubentur exulare. Jam stylos, typos
Ciemus; alterâque vel dieculâ
Ad Regis Optimi pedes provolvimur,
Vota hæc secundò nuncupantes, ut salus
Dein perennet usquē, & *ex voto suo.*

E. Sancti Petri, Wren.

In exanthemata Regis

αὐτοχρῆματα.

AT tu, (poeta) Qui sit, ignoras, cui
 Sic gratularis sanitatem à pustulis.
 Oblitus Ille sortis haud unquam suæ,
 Tellure vitam vivit in brutâ Dei;
 Perennicultor Numinis; bilis, gulæ,
 Cupiditatum herus; dies in singulos
 Virtutis arduæ rigidus Custos. Et huic
 Immissa credis in cutem exanthemata,
 (Immissa, Jupiter, manu molli!) suæ
 Mortalitatís ut monerent? Falleris.
 Monitoris Ipse non egebat; cautio
 Tibi hæc, mihiq̃ue contigit: Plebs Anglica
 Multùm diúque Regis oblita & sui,
 (Suíque Regísque optimi) Ni jam cavet,
 Mortalitatís admonetur Regiæ.

Idem.

Sanitati

Sanitati Reduoi neodum Exuli.

QUæ Lucæ Medico poterant anigma videri,
Hæc Lucas Sancta solvit in historia.
Integer æger erat; sine morbo morbus; Et antè
Reddita, quæ fugit, quàm fugit, alma salus.
Sic tibi, Paule, manum lethalis vipera preffit;
Nec cadis, aut quicquam passus es indè mali.
Indè Deo quàm charus eras, gens Barbara discit,
Et sanctum venerans suspicit indè Caput.
Indè Tuos, Rex, indè Tui nisi discat amores
Gens tua Divinos, Barbariem superat.

Idem.

In cutis Regie efflorescentiam;

καὶ νόσῳ ἀνοσῶν.

VARIIS notatum derepente pustulis
Regale corpus, & nostram hanc notam feret;
(Rumpantur invidiæ licebit ilia!)
Oportet, incorrupta semper indoles
Fæcisque pura ut hæc sit, ipsa fæx cui
Est floris instar in cute, exanthematum
Morbóque in ipso durat usquè sanitas.

Idem.

In

In auspaticissimam *CAROLI* Augustissimi
è varis convalescentiam.

Sic est; Sic statuis Mens provida: Stat Tibi tantus
 In Regibus Tuis amor.
 Sic est; Sic statuis Mens provida: Stat tibi cura
 In immerenti subdito.
 Sat sibi, sat Cœlo vixisset Carolus: agræ
 Non Patriæ satîs datum.
 En, Caput hoc melius Diadema rogârat, & ævum
 Desiderârat alterum.
 At sua cum Angelicis cassavit vota benignus
 In impiam plebem Deus;
 Atque iterum in segetes, aurumq;, epulâsq; potentem
 Indulsi orbi Principem.
 Quare agite, atq; hilarem unanimes exporgite frontem
 Bene ominata civitas. (quantum
 Quanquam (oh!) quos gemitus quondam præsentio!
 Hæc vapulabunt gaudia!
 Cùm Sacro Capiti huic Libitina parabitur olim,
 Quid tunc Britannus feceris?
 Cùm cœli Indigenam repetent, astrisq; beabunt,
 O multa fleturam Albion!

Guil. Beale Custos Coll. Jes.

Nil in Principiis, Causis, Radicibus *unum*,
 Nil *individuum*, aut *particulare* fuit.
 Semine nil *simplex*. Ea singula *singula* tangunt,
 Et *totum* quicquid, quicquid & *omne* sonat.

Sic

Sic mundum, atq; orbem signabant Christus & Adam:

Sicque suo Princeps integra regna sinu.

Momenta in sese Generalia prendere, celsum est.

Hoc commune fuit Regibus atque Deo.

Morbus in his superis, naturaque faucia utrumq;

Dicit, mortales esse, sed esse Deos.

Numinibus terræ si quando his vulnera fiunt,

Mors quota in his unis edita! quanta lues!

Hicce salus data si, Genti datur. Anglia gaude:

Nondum te elisam Jupiter esse velit.

Idem.

E Vetulo factum juvenem, ac mirâ arte recoctum

Medeæ, senium deposuisse suum

Iasonis Genitorem aiunt. Cantabria mater,

Ecce sub hâc fictâ fabula vera latet.

Quæ modò namq; dolore gravis, quæ marcida, cana,

Præque metu referens corpore & ore senem,

Dum Carolum agrum audis, cùm convaluisse, liquefcens

Lætitia, ut Sagæ carmen & herba potens,

Te rursus recoquit; curisque effœta virescunt

Membra, iterumq; tibi læta juvena redit.

Esto Soror senior, juvenis tu: esto illa Vetusta;

Cùm valeat Carolus, tute Novella cluas.

Rob. Derham S. Th. Profess.

Coll. Pet. Soc.

Ad Regem CAROLUM Serenissimum
de recuperata valetudine gratulatorium.

R Ex, Decus, atque idem regni Tutela Britanni,
Carole, quo salvo cætera salva manent,
Ex cuius nostrum dependet imagine fatum,
Quo læto lætum credimus esse Deum,
Ergone te incolumem certus jam nunciat author,
Et sistit dubio pendula corda metu?
Quod cupidè volumus, quàm tardè credimus! Hæret
Usquè animis morbi tristis imago tui.
Tu lætare dehinc, si vis lætemur; & ex Te
Nostra salus quando pendeat, Ipse vale.

*Tho. Goad, Doctor Juris Civilis,
è Colleg. Regali.*

Soli Soteri, Deo Optimo Maximo, de Rege
CAROLO Serenissimo conservato,
semperque servando, Soteria.

Pæoniis revocatum herbis, sed amore Diane
Clariùs Hippolytum, tanta est concordia, casto
Tantus amor thalamo, primùm Regina volentes
Ut tibi gratamur, pia Borbonis! Accipe plausus,
Accipe supremo certantia gaudia cœlo
Tu quoque cultorum, genus immortale, tuorum,
Aurea, nec priscis soboles renuenda Britannis,

Tu.

In Exambemata Regia.

II

Tu ciliis noscende nigris, tu tota venustas,
Et puer & Nymphæ, *ἢ ἀδελφεῶν, εὐσοα τέκνα.*
Quid vobis, ah quid nobis, sed quid quoque regno,
Quid fieret seclis? ita fas mihi quærere. Nunquid
Sydera fortè suum te raptò, *Carole*, nunquid
Mundus obiret iter? Video conversa meare
Tempora, non solitis decurrere flexibus Annum,
Non procul esse Chaos. Sed cætera condere præstat
Quàm vulgare palàm. Sunt & sua præmia sæpe
Elingui, totùmque intus Musisque canenti,
Tollentique manus, arasque obnixa tenenti.

Theocrit.

*Humfredus Bing, Doct. Med.
Soc. Coll. Regal.*

Æ Grota ægroto nuper fuit Anglia Rege,
Anglia nunc Carolo Rege valente valet,
Jure November ei natalis, jure December;
Nam dedit hic Regem, reddidit ille novum.
Carole, vive diu felix: nam sufficit, anno
Uno sceptrigeros occubuisse duos.

*Edvard. Mountagu, fil. natu max.
Baronis Mountagu de Boughton.
Coll. Sid. Suff.*

*Letitia Anglorum super REGIS
recuperata valetudine.*

Germania. ET gaudent levibus modis canentes
Angli, cum miserè gravi dolore
Sit Germania pressa: cum bonus Rex
Hinc Suecus rapiatur, hinc Bohemus?

Anglia. In te (credo) habuere quod dolerent;
In nostro quoque Rege quod rimerent.
Ast indulta salus levat dolorem;
Gustavum cecidisse, vix ferendum,
Ni vivat *Carolus*, diuque vivat.

*Henricus Noel, Vicecomitis de Campden
filius natu minor. Trin. Coll.*

PHæbe pater vaturn, medicinæ gloria Phæbe,
Quem colit autorem Carmen, & ipsa Salus:
O mihi si laurum tuum Daphnæ cederet, herbis
Miscerem validis, quod mea ferta tuis!
Accipe vota, tibi fuméntque altaria, morbum
Quod doceas, Carolo sospite, posse mori.

*Thom. Paget filius natu tertius
Guillelmi, Baronis de Beaudefert.
Coll. Sid. Suff.*

MArte perit Suecus? Fredericus morte peremptus?
Figmentum populo prorsus utrumq; sonat:
Quippe omnes Reges Carolo glomerantur in uno,
Tres uno in Carolo convaluere simul.

*Guiliel. Mountagu filius natus
secundus Edvardi Baronis
Mountagu de Boughton.
Coll. Sid. Suff.*

SOTERIA PRO SERENISS.

Rege CAROLO restituto.

Humanos casus, mortalia Fata revolvens,
Quàm metuo, nè forte aliqua inclementia morbi
Te eripiat (Rex Sancte) mihi! Quin Numine Summo
Despice munitus, quicquid Dea Februa possit,
Morborumve ferox possit genus omne nocentum.
Quem non Oceani poterant submergere fluctus,
Nec de Bucephalo repetiti vincere lapsus,
Sterneret ut letho hunc vilis violentia morbi?
Credula vix varii credet mens læva popelli.
Pustula ter pectus Regale invasit Elisæ;
Sed tantum pectus Regale invasit Elisæ:
Sic Tua, sic tantum Regalia pectora tangat.
Ergò age Majestas Cœlo charissima, in annos
Nestoreos reviresce, Tuosq; invise Britannos.

Cuth. Pearson Coll. Reg. Vicepres.

B. 3.

Im

In Augustis. Potentis. Serenis. Monarcham

C A R O L U M

Regem nostrum varis novissimè laborantem.

*Æ*Nigma hoc Medici explicare. Morbi
 Commutant species: varæ malignas
 In strumas abeunt. Malumque (Cœli
 Crudeles!) popularium laceffit
 Illustrem, patriæ patrem (quod omne
 Humanum superat) Britanniarum
 Inviatum Carolum. Nec astra iniqua
 Hinc dicam: Fuit error iste morbi,
 Qui mentem aspiciens superbiâ omni
 Sceptrorum vacuum, minisq; frontem,
 (Quam sæpe impositæ solent coronæ
 Corrugare) Deum hunc, putavit unum
 Ex nobis: penetravit indè venas;
 Quas statim venerabili calore,
 Majestatis & halitu verendæ
 Expertus tumidas, fugam capeffit
 Percussus novitate. Dii salutem
 Nostram hinc restituere sanitati;
 Hinc sanum sibi se, suisque numen,
 Anglis præsidium, hostibus timorem.
 Hinc Musas Academiæ alumni
 Tulerunt Carolo, preces Tonanti;
 c semper valeat, diuq; vivat.

J. Alsop. Coll. Chr.

Vulti-

In Exanthemata Regia.

15

Vultibus in pueri forsan, Regina, maritum
Quærebas, nimio victa timore, tuum.

Illius os ori, labris & labra movebas:

Lumina luminibus juncta fuere tuis.

Ore Pater toto, labris errabat & illis;

Et speculum magni, pupule, Regis eras.

Deerat adhuc Conjux: ea non lux indè refulsit

Quæ poterat totum ferre, Maria, virum.

Lactea simplicitas venturi præscia risit,

Quale sed è nebula spargit Apollo jubar.

Perge Patri, Matri promittere perge salutem

Parvule. Tu madidas siste rigare genas.

Diva, redit Conjux; nos vota calentibus aris.

Solvimus, est ingens à quibus orta salus.

A. Harward, Theol. Bac. Colleg. Regal. Soc.

In Morbum & Salutem Regis Serenissimi.

CAROLE, Te saluum canimus pia turba Tuorum,
Musæque post medicum gestit habere locum.

Anglorum Regi quondam Schola tota Salerni

Scriptit, & in morbos carmina multa dedit:

Quàm decet ut plures tua Cantabrigia versus

Funderet in morbum, Carole Magne, tuum!

Scilicet intumuit (Proh, quanta audacia morbi!)

Rupit & Augustam pustula multa cutem.

Iprocul hinc audax, aliam tibi quærito prædam;

I nutrimento morbe superbe tuo.

Joh. Booth, C.C.C.

CAROL.

CAROLUS ex morbo factus vicinus Olympo,
 Cantandi Superis maxima causa fuit.
 Diffuso morbo Divini Numinis aurâ,
 Mortales canimus, *Carole Vive diu.*
 Invideant Superi: Superis quia credo fuisset
 Cantandi major gloria, Causa minor:
 Nempe salus Superis constat sine Rege Britanno,
 At sine Te nobis, Carole, nulla salus.

Idem.

Excusant suam tarditatem *Canta-*
brigienses Musæ.

Ingenû vestri pietate Musæ,
 Caroli morbus pretiosus esse
 Cœpit: En, doctum creat unaquæque
 Pustula Vatem.

Si fuit forsan generosa fronte
 Vel genâ Regis rutilans Cicatrix,
 Hæc prior Vobis celebranda venit,
 Oxonienses.

Sufficit Nobis pede vel sub imo
 Nævulum extincti reperire morbi,
 Quem piis votis humilique Musâ
 Deveneremur.

Idem.

Quod

Quòd tales luctus tantòsque atrata dolores
Testata est lacrymis Regia tota suis,
Non tantùm ille facit, Duce quo Germania jam se
Credidit Austriacum dedidicisse jugum; (non
Non Rheni Dominus: (quanquam hæc tam tristia quem
Fata movent, ipso ritè dolenda sono?)
Sed Carolum regnìque caput columénq; Britanni
Toto diffusus corpore morbus habet.
Et quòd Parca duos inopinâ morte tulisset,
Tertia suspecta est imminuisse lues.
Quantum hinc terroris! Trepidatum est undique: junctis
Divinam precibus sollicitamus opem.
Reddit eum Omnipotens nobis: properate triumphos;
Ferre moras non vult officiosus amor.
In sacras deposta manus nam sceptrâ resumpsit
Deliciæ imperiî Carolus Angliaci:
Solatúsque suo viduatam Conjuge Elisam,
Amplexus ambit, Dia Maria, tuos.

B. Barlow, Coll. Regal. Socius.

Ad Serenissimam Reginam

M A R I A M

De incolumitate sua gratulatio.

Cum Carolus thalami socius decumberet æger,
Credo, Maria, tuum tunc doluisse caput.

C

Pustu-

Pustula nulla tuæ potuit dare vulnera formæ:
 Non opus: Ipse dolor vulnera quanta dabit!
 Ipse dolor, morbus: sic æger uterque, & eodem
 Numine coelesti sanus uterque fuit.

Ro. Ashton Aul. Pemb. Bacc.

AD REGEM SERENISSIMUM
morbo nuper tentatum.

TE Rege nostro, Summe Regum Carole,
 Beata nimium Gens sumus:
 Nec sceptræ regni visa sunt Britannici
 Gestata mortali manu.
 Aliquem Deorum in ora versum Caroli
 Rexisse terras diximus.
 At cum jaceres membra nuper languidus,
 Torumque morbo degravans:
 Mortalitem (proh!) miselli sensimus,
 Nimisque certò proditam.
 Et hanc in agro maximè tunc flevimus,
 Hanc usquè & usquè flebimus.
 Nam morbus ipse leniter deserviit,
 Ut gnarus in quem ferveret:
 Sed fata quantis cæterorum Principum
 Peracta constant luctibus,
 Tam triste nobis contigit Britannicis.
 Mori potesse Carolum.

Georgius Goad. Coll. Regal. Soc.
 Regem

Regem Patronum literatorum unicum,
In cujus animâ spiritum ducunt suum
Musæque Musarumque cultores simul,
Audivimus dudum — Nefas cætera loqui.
Horruimus, atque inauspicatum nuncium
Abominati, tardiùs dedimus fidem.
Sed interim spissæ petunt cœlum preces,
Ut falsus ille fiat aut brevis metus.
Nec aure surdâ vota Numen excipit.
Statim advolant qui nuncient, *REX revaluit.*
Verùm nec illis ausus est quisquam citò
Credere, fidem nempe prohibente gaudio.
Sic nostra fert natura: quî quæ nolumus,
Quæve volumus summè, facilè non credimus.
Hinc tardior fit nostra gratulatio.
Non fera, sed matura sunt hæc gaudia.

Rich. Sterne, C. C. C.

Ad Augustissimum Regem CAROLUM
de recuperata & continuanda vale-
tudine Votum.

CARLE tuam nobis cùm ferret fama salutem,
Quam decuit nostras exagitare preces:
Reddi visus eras, nitidum ceu nube remotâ
Phœbus purpureo fundit ab axe diem.
Ipsa lues præmissa juvat, fruimurque dolore:
Confirmant vigilem tanta pericla Deum.

Nec tamen hîc fistit pietas immensa tuorum,
 Unius voti jam rea: plura petit;
 Temporâque anticipat, desideriumq; propagat;
 Hanc tangit quæque est, quæque futura salus.
 Pro Te quisq; rogat supplex, Tibi pectora sudant
 Sollicita, & nobis cura secunda sumus.
 Nemo suam (Regis tanta est reverentia nostri)
 Sed Domini vitam Carolianus amat.

Hen. Molle, Coll. Regal. Socius.

ΕΥΧΑΡΙΣΤΙΚΟΝ ΕΙΣ ΤΗΝ ΤΟΥ
 ΚΑΡΟΛΟΥ

ὕμνειν ἀναληφθεῖσα.

ΕΚβαλεν εἰς Κάρολον βέλθ' ἀργυρέοιο βιοῖο
 Φοῖβ' ὀδυρόμεναι δάκρυον αἰ Χάριτες
 Τίπτε, φάσαι, βλάπτεις ἱερὸν ἔξοχα σοῖσι βέλεσσιν
 ὦ ἄνα; Εἶτα γελῶν θήκατο κῆλα θεός
 Ἀμβροσίης δὲ χέλιον χερσὶν λάβε, καὶ τὰ δ' εἶπε,
 ΠΑΙΕΙΝ, καὶ πᾶν ἐν ταῖς γε νόσους δυνάμα.

Hen. More, Colleg. Christ.

In

Soterion Regi Serenissimo Carolo sacrum.

IO, numina sunt (nec otiosi
Coelos dii facili soporevolvunt)
Et reges propius vident deorum
Filios, Carolum suum tuentur,
Columnnam Carolum Britanniarum.
Non illum furor aut acuta morbi
Vis rapit. Scopulos ut unda frustra
Pulsat: sic cecidit maligna quicquid
Molitur metuenda clade Parca.
Io, numina sunt, nec otiosa.

Jacob. Knowles, Regal.

Ad Serenissimum Regem Carolum.

SI tibi, Rex, serò Musæ dixere salutem;
Serò fama etiam decubuisse tulit.
Scilicet illa metu obstupuit (temeraria quondam, &
Nescia frænari) facta molesta sibi,
Conscia votorum quæ toto pectore Musæ
Concipiunt, nostræ & quàm Tua juncta salus,
Mœstaque, quàm nigris volitaret conscia pennis,
Vix ausa est tandem tam malè grata loqui.
Quod nollet fieri, differt pia dicere factum.
Pœnæ, est pro magno munere, parva mora.
Diluit ingratae sic vocis provida culpam:
Quòd valuisse prius, quàm doluisse refert.

Sam. Horn, Coll. S. Petri Soc.

In faustissimam Serenissimi Regis

CAROLI

salutem à morbillis recuperatam.

Nunc morbi meminisse tui juvat: Iste dolorem
 Lætitiámque dedit, vulnus opémque tulit.
 Morbi signa tui periere: sed undique nostra
 Ora voluptatis plurima signa ferunt.
 Iste tuus morbus nobis hæc otia fecit:
 Si dedit hæc morbus, quæ dabit ergò salus?

J. Cornelius, A. P. Soc.

Pustula quàm celeri cursu venit, atque recedit!
 Languentes morbi tardius ire solent.
 At nimis hoc, Venisse, fuit, mala pustula: Regem
 Augustum leviter vel tetigisse, grave est.
 En, quæ dicta fuit modò *pustula*, nomine turpi
 Mutato, *morbus regius* esse cupit.
 Esto: sed hic morbus, regi medicabilis uni,
 Ad Carolum *agrotum* non venit, at *medicum*.
 Tales pustulæ erant regis, quibus ipse medetur
 Rex sacer, & *medici* non petit *ager* opem.
 Haud mora, prisca salus Carolo redit: haud mora, post-
 Lætitiæ indultum, nos pia vota damus. (quam

Idem.

Nuper

NUper purpureâ cutis tumebat
Regalis maculâ, repullulânsque
Diris pustula torruit favillis
Dilectum caput: hinc fluebat imber,
Quo recens populus rigavit ora:
Qui, nè Rex proprio cremetur igne,
Largo flumine lacrymas hiulcis
Fudit ex oculis: nec ille vanus
Est visus superis labor Deorum.
Namque Rex veluti renatus illis
Flammis exiluit, nitôrque vultus
Jam vincit Venerem Cupidinêque.
Sic scandit Pharius volucris ignes,
Ut vitam renovet; renasciturque
Mille post hyemes; refulget atque
Auri lamina puriùs camino
Explorante fidem. Serenus esto
Jam vultus populi, nec ingemiscat
Immenso ampliùs Albion dolore:
Revixit Carolus, reviximûsque
Nostræ cum Carolo salutis Astro.

Hen. Vintener. Coll. Regal.

NUper languentes ægotavere Camœnæ:
Præ morbo mutæ conticuere suo.
Jam recinunt, rident passim, faliuntque jocosæ,
Queis iterum vox est reddita, vita, salus.
Carole, nescimus, te decumbente, valere:
Nobis summa salus undique, si valeas.

Joh. Green, Generos. C.D.I.

Mor-

MOrbus edax hominum Regem quoq; tentat: at illum
 Reddidit incolumem gratia summa Dei.
 Sis (Rex ô) similis renovati pelle colubri,
 Aut (Aquila ut) rostro surge novante novus.
 Vivat Rex Carolus, vivat Regina Maria,
 Et Carolus Princeps, & Marietta Soror:
 Vivat, & in Patriam redeat, cum prole, Bohema;
 O charum semper nomen Elisæ bonis!
 Quàm bene cum summa jam majestate manebunt
 Consortis pius hic, ille sororis amor!
 Dicite Io Pæan, Pæan iterate Camœnæ:
 Redditur hinc nobis omnibus una salus.

*Guil. de Insula,
 sive L'isle, Regal.*

NIl erat, ex animo similes si metior artus,
 Unde foret minimo crimine læsa salus:
 Intravit tantum; nil se quo pasceret illuc
 Morbus ut aspexit, rettulit indè pedem.
 Purior excocto repetitis ignibus auro
 Surgis, & ut saturæ veris, honore rosæ.
 Mens sine labe tibi, corpus sine labe: Deorum
 Illa sed effigies nobilis, illa domus:
 Illa domus tumidæ vincat Capitolia Romæ;
 Illa fit æterni semper imago Dei.

Joh. Sloper, Coll. Regal. Socine.

Salve

S Alve sancta Salus, & amicæ vatibus herbæ:
Ipsa pias, grati queis carminis autor Apollo,
Ipse valere jubet, jubet & cantare sorores;
Et doctos latices, totumque Heliconalaceffit.
Et Tu, commeritas solvunt quo sospite grates,
Quæ prius (haud alio perculsæ pectora morbo)
Languabant mœstæ, Domino languente, puellæ,
Carole, (difficiles quamvis sibi credere tantam
Audent lætitiâ, & sero molimine, mersas
Attonito tardè revocant de pectore voces)
Innocuos plausus, & Tu pia vota tuorum
Accipe, deque brevi *longum salvere* periclo.
Ipsa pias visa est populi timuisse querelas
Parca, nec, æternis quamvis exercita diris,
Par erat invidiæ, populi commune sepulchrum,
Cumq; suo totam descendere Principe gentem
Portitor, & validam sensit subsidere cymbam.
Ergo feram cœpti mox pœnitet acris, & ipsam
Divini tangit Capitis reverentia Parcam:
Crudelem quamvis pudet, (ah!) te, Carole, dempto,
Tollere solem ipsum, tenebrasque inducere terris.
Vivat, & æternum folio dominetur in alto
Justitia, & longos sceptrum moderetur in annos;
Mortales ut pœniteat contemnere coetus
Astræam, superosque velit mutare Britannis:
Vivat, & immenso Pietas contermina cœlo
Dilectum superis populum commendet, & aris:
Vivat casta Fides, & Tu Prudentia, moles
Quæ regis immensas, atq; impete pectora pulsas
Ingenuo, feris usum nec quæris ab annis.
Vive, & Nestoreos annos, ô Carole, vince.

Ad mores populúmque tuos compone Britannum.
 Interea parvus ludat Regalibus aulis
 Carolus, & teneros superans virtutibus annos,
 Crescat in exemplum, soboles immensa, paterni
 Pectoris, ut vultus; virtutum & nominis hæres
 Discat ab ingenti Sceptrum tractare parente.
 Carole, tum plenus, nunc ut virtutibus, annis,
 Exue mortales artus, Sceptrumque supernum
 Aggredere, hancque tuam muta meliore Coronam.
 Dii, quibus interea regni spes una Britanni
 Nititur, Alma Salus, & carminis Autor Apollo,
 Ad thalami vigilate fores Regalis, & omnem
 Deposito memores ingenti pellite morbum.
 Sic tibi, Diva Salus; & sic tibi, Cantor Apollo,
 Plurima fumabunt nostris altaria donis.

*Guilielmus Williams, è Collegio
 Trinitatis, Th. Williams Baro-
 netti filius natu. maximus.*

Ad Serenissimum Regem CAROLUM
de recuperata valetudine.

Exul turribus audias
 Infausto Angliacis, Melpomene, lyram
 Semper pollice quæ moves:
 Et solus tetrici discute nubila

Horro-

Horroris, *Jubar aureum*;
Et solus tenebras tristitiæ fuga,
Anglorum *Jubar aureum*.

Sic summo Tua Te sentiet Anglia
Dilectum penitus Jovi:

Sic se læta suo sentiet Anglia
Dilectam penitus Jovi.

Dilectam Carolo terra Britannica
Sese sentiet hinc suo:

Dilectum Carolus seq. Britannicæ
Terræ sentiet hinc suæ.

Sic nil nostra mali sentiet Anglia.
Ilex tonsa bipennibus

Ut vires teneras mox repetit suas;
Mollis gaudet ut hinnulus,

Agnellusve tener, sedula quem manus
Ex ore eripuit lupi,

Ursive, aut rabidæ Tigridis unguibus:
Quæ penè occidit Anglia,

Vires lætitiæ sic repetit suas;
Gaudet, sedula quòd manus

Custodis Caroli jam Carolum ferâ
Morbi fauce, quòd Angliam

Ex ore eripuit, quem timuit, lupi:
Gaudet, summâque gaudio

Laxat fræna; sui que, & Caroli Deum
Custodem precibus petit,

Ut nunquam Clarius nube Deus nigrâ
Rursus deliteat suus;

Ut nunquam Carolus deliteat suis.

Rob. Clerk, Regal.

SOTERIA AD REGEM.

ECce novus nostras venit natalis ad aures,
 Carole Magne, tuus: nec enim quis computet annos
 Transmissos. Nasci, populo commune; renasci
 Taliter, inque novos semper revirescere soles,
 Non nisi Regis erat, qui plurima cura Deorum est,
 Et quem perpetuis sustentat Jupiter astris.
 Quis tibi tunc animus, morbo circumdatus isto
 Audisti Regum cum funera dira duorum?
 Funera non terræ motu, non illa cometâ
 Præmonstranda fati, rapidi licet ætheris omnes
 Unum confertim igniculi glomerentur in astrum.
 O quàm terrarum tunc Mars (jam, credo, Deorum)
 Spectandus rutilus cecidit Gustavus in armis!
 O quàm (syderibus quamvis prius ortus iniquis)
 Magnus sydereos fugit Fredericus in orbes!
 Cum tales animas ad sedes ire beatas
 Vidisti, poteras contemnere, Carole, lucem,
 Et mortem sperare lubens; ut scilicet illis
 Usus Epistathmis, qui lata per atria cœli
 Exquirant, quæ mox te sint habitura Deorum
 Concilia; an superi meliori Ixionis orbe,
 Aut Ariadnæ cingantur vestra coronâ
 Tempora, seu malis habitare ubi lactea cœli
 Semita nocturnis fulget præstantior astris.
 Jupiter at nondum statuebat Principe tanto
 Imperium spoliare tuum, sed candida fati
 Et meliora tuæ tradebat stamina vitæ:
 Ut, qui jam morbo langueres, clarior indè
 Hunc populum regeres, æternâq; sceptrâ teneres.

Haud

Haud secùs in liquidas delapsus Tethyos ulnas,
Obnubit nostrum densâ caligine coelum,
Protinus Eoum Phœbus revolutus in ortum
Illustrat patulum radiis melioribus orbem.

Jo. Pearson, Coll. Regal.

Ad Britanniam.

L Ugeat amissum reparanda Bohemia Regem;
Plangat felicem Suecia mœsta Ducem:
Tu verò exulta salvo, Brittannia, Rege;
Æterna ex illo gaudia fonte fluant.
Dum tamen exultas, nec quassa Bohemia Regem,
Nec plangat nimium Suecia mœsta Ducem.
Principe namque tuo, felix Brittannia, salvo,
Rege nec illa caret, nec caret illa Duce.

Idem.

*Carmen gratulatorium, convalescentiæ Regis
nostri invictissimi sacrum.*

O Insolentes pustulæ,
Morbilli iniqui Carolum
Ausu potentem figere
Tumore superbissimo!
Sed quidpiam illi fastui
Subest notâ dignissimum;

D. 3.

Omnes.

Omnes in uno Carolo
 Conduntur Angliæ incolæ :
 Omnes in eo vivimus;
 Perimus, eo mortuo.

Ut enecarentur viri
 Tot integri, næ opus fuit
 Aculeorum examine ;
 Opúsque morbo plurimo,
 Varisque perversis, malis.

At (gratias nostro Deo)

Omnes in eo vivimus,
 Valemus omnes integri.
 Florem virum *ἐξ ἀνδρῶν*

Isthæc nequibant perdere :

Corollam Hygeiæ floream

Proinde Musæ nectite,

Pro pustulisque singulis

Libate victimam Deæ

Salutis, amandæ, bonæ.

Quæ nubem, adorsam pellere

Serenitatem Regiam

Decúsque nostrum, dispulit,

Nobisque nos jam reddidit,

Et Angliam totam sibi.

Rich. Bulkeley, in Art. Mag.

Coll. D. J. Soc.

Lin.

Lingua, tuum officium est CAPITIS proferre dolorem,
Auri quem retulit nuncia fama meæ :
Sin dolor impediat vocem, succumbe dolori;
At discant oculi flendo rigare genas.
Flendo vocent Phœbum, dixi. Sed Apollinis artem
Prævertit facilis dextra secunda Dei.

Gr. Sheaf, Coll. Regal. Socius.

Audaces papulæque pustulæque,
O sævæ nimis, ô nimis superbæ!
Viles quis prohibet colore buccas
Mœsto pingere, pauperumque frontes
Tentare exiguas? Sed (oh!) dynastas
Claros mittite, principumque vultus.
Posthac vos scio plurimum futuras
Passim vel solito magis tumentes,
Regalem faciem quod occupastis.
Lascivire greges licet per omnes,
Haud rursus tamen esse proditores.
O sævæ nimis, ô nimis superbæ,
Audaces papulæque pustulæque!

Sam. Whiteway, Aul. Cath.

UT ratis nutat, mare quam flagellat
Montis undosi trepidante pulsu,
Et deos Euris quatit inquietâ
Puppe sedentes;

Castoras

Castoras nautæ dubiis ocellis
 Et manu quærunt timidâ faventes,
 Pallet exanguis stupet & carinam
 Turba sepulchrum:

Sic timor mentes subitus tuorum
 Cepit; & regem, patriæ parentem,
 Insulam & totam, malus obsidebat
 Jupiter idem.

Non graves nobis tabulæ sororum,
 Non poli leges rigidæ fuerunt:
 Morbus & magni brevis est repertus
 Causa triumphî.

Vince sic hostes tumidos, & iras
 Fortis adversas; canet & fugaces
 Ante te turmas pia quæ salute
 Musa superbit.

Thom. Gearing, Regal.

Περὶ τοῦ Βασιλέως τὴν ὑμῶν ἀνακλῆσαι μὲν.

Ελαβε τὸν βασιλῆα νόσθ'· τὸτ' ἄλγος ἔπαξε.
 Διὸν δ' ἔκρατέν' ἰχθεῖ τὸτο χρεῖν.
 Ὅτι νόσθ' ἐνόχος, Θητὸν βασιλῆα νοεῖτε.
 Ὅτι νόσον ταχέως ἔτραπεν, Ἡμίθεον.

Ἰερμῶς Δαῖος ἐκ τοῦ Βασιλέως.

In faciem Augustiss. Regis à morbillis integram.

Musa redi; vocat alma parens Academia: Noster
En redit, ore suo noster Apollo redit.
Vultus adhuc suus, & vultu sua purpura tantum
Vivit, & admixtas pergit amare nives.
Tunc illas violare genas? tunc illa profanis,
Morbe ferox, tentas ire per ora notis?
Tu Phoebi faciem tentas, vanissime? Nostra
Nec Phoebe maculas novit habere suas.
Ipsa sui vindex facies morbum indignatur;
Ipsa sedet radiis ô bene tuta suis:
Quippe illic deus est, coelumque & sanctius astrum;
Quippe sub his totus ridet Apollo genis.
Quod facie Rex tutus erat, quod cætera tactus:
Hinc *hominem* Rex est factus, & inde *deum*.

Crashaw, Pembr.

Soteria pro Rege Carolo.

Qualis veliferi dubius Palinurus aratri,
Verbere quem falso Jovis importuna secundi
Ira flagellavit, sacro rorantia figit
Vestimenta tholo, tibi rex Neptune trophæum:
Talis ego, umbriferis nuper propè victima Divis,
Hæc tibi, quæ potui, tantæ monumenta salutis,
Phoebe potens, animæque chelyn, protensaque vitæ
Fila fero: nec enim tanto sine numine salvus

Has tibi votivas potuisssem tendere chordas.

Nam cùm dilectas Caroli est populata medullas
 Insuperata lues, non expectata Britannos
 Pustula Lernæo crescens pollentiùs angue
 Strinxit, & infano mea viscera torruit igne.
Nec mirum si nos collato pectore mixtos
 Lurida funesti junxit concordia morbi:
 Invalidos etenim passim famulantur in usus
 Membra, nec assuetam possunt sperare salutem,
 Dum caput ægrôtâ morborum nube gravatur.
 Stat nostrum cum Rege melos; nec musica cœlis
 Ulla, nisi ætherios placidè regat Angelus orbes.

Ergò, cùm sævi squalientia germina morbi
 Deposuit Carolus, (senio ceu lubricus anguis
 Exuitur) meliôrque alios revirescit in annos,
 Parcite vel gemitus, vel singultantia verba
 Suspirare piis lacrymarum mixta procellis:
 Quin potiùs mecum lætis clamoribus Io
 Ingeminate, viri: revocârunt acta sorores
 Stamina, ut hæc nobis nova sint primordia vitæ.

Ad Britanniam.

ANnulus es mundi, speciosa Britannia, sedem
 Inque palâ Carolus gemmeus hospes habet.
 Cœperat hæc nuper morbo livescere gemma,
 Atraciâ ut Solis subrubet arte color:
 At (quasi Dalmaticum flammâ explorante metallum)
 Emicat in puro purior orbe nitor.
 Collaudet Gallus Siculæ jam grana sororis,
 Gemma tuam decoret cùm pretiosa palam.

S. Brigges, è Coll. Regal.

Insula.

Infula siqua datur quæ fortunata meretur
Dici; vel titulo jure tumescit eo:
Tu dilecta Deo vocitaberis, Albion, illa;
Cui Regem toties reddidit atque dedit.
Nam quod ab Hispanis Numen modò reddidit oris,
Nunc dedit è morbo, Carole, te reducem:
Nec tibi, five tuis, reparatur, Carole, tantum;
Sed patriæ, & nobis omnibus una salus.
Pergite vos Superi, quem restitulistis, amare;
Et facite ut longum vivat, id est, valeat.

Guil. Norwich, Coll. S. Pet.

Qui prius abdiderat sacros caligine vultus,
Admisso Phœbus gratior exit equo.
Nec quod deficeret, spissis pro tempore lumen
Nubibus obductum est, Terra Britannia, tuum:
Nec, nisi celato paulisper lumine, terris
Quo possit curam prodere Numen habet.
Hinc cessit Princeps, hinc exerit ora, suisque
Vel solito vultu vel meliore nitet.
O quam damna juvant! quanti; pericula! Numen
Non poterat, semper tuta, probare, salus.

M. Day, Regal.

Festa genethliacis celebrantur qualia pompis,
Quando novam sobolem læta salutat anus;

Quantis Roma fremens resonabat plausibus, urbem
 Quando redux albis Cæsar adibat equis;
 Ornetur tantis lux illa beata triumphis,
 Quæ te restituit, Magne Monarcha, tuis:
 Illa tuos pariter tibi, Carole, reddidit Anglos,
 Qui penè exanimes ingemuere malo.
 Spes etenim vitæ restaret nulla misellis,
 Cùm tu langueres, Carole, nostra salus.
 Quis furor audacem Pythona agitaverit istum,
 Telis qui objecit semet, Apollo, tuis,
 Qui medico digiti contactu perdere virus
 Lethiferi morbi triste feròxque potes?
 Scilicet ergò tuum tentavit spargere corpus
 Tabificis maculis ambitiosa lues,
 Morbi ut Regalis titulo decorata, Britannis
 Effet grata magis perniciofa lues.
 Tanta tuo, Princeps, perfusa est gratia vultu,
 Tam mirus placido fulget in ore decor,
 Ut, quamvis maculis frons sit conspersa, tabella
 In terris haud sit pulchrior ulla tuis.

R. Boreman, in art. Bacc. Coll. Trin.

E St quidam in populo frequens vocatus.
Morbus Regius, & valente Rege.
 Contrà, qui Caroli quatit salutem,
 Noster est, *Epidemicusque morbus*
 Dicatur, populo licèt valente.
 Nempe Principis est, & est popelli

Salus.

Salus mutua, sympathia dulcis.

At qui Principis obsidet salutem,
Tantum unus: (nimis heu, nimis vel unus!)
Verum tu interea, misella, morbos
Sentis, Anglia, mille, mille pestes;
Ac si è pyxide pullulâisset illâ
Pandoræ nova febrium propago.

Ægrotat Carolus: Tremor per ossa
Anglorum gelidus cucurrit ima;
Quassavit febris algidum popellum.

Ut demum valeat, precantur omnes
Æstu pectoris: illa febris ardens.

Vota concipiunt, quotidieque
Coram Numine procidunt, precésque
Fundunt: Comitialis ille morbus.

Toto pectore Caroli salutem
Ardeniter sitiunt, hydropicorum
Ritu. Denique tabis instar atræ
Depascit dolor Angliæ medullas:
Phthisin lethiferam fuisse credas.

At Rex convaluit; fugantur omnes
Morbi: pyxide spes remansit imâ.

J. Duport, Coll. Trin. Socins.

Effulsit nullus Sueco moriente cometa;
Præscia nec fati stella, Boheme, tui:
Nimirum Carolus dum vivit, vivit uterque,
Et Gustavus adhuc, & Fredericus adhuc.

Astra favent: necdum rutilus locus esse cometis
In Britonum coelo, dum valet ille, potest.

Tentavit Regem morbus, non sustulit: Unde?
Tam sanctum vidit, credidit esse Deum.

Ægrotas? moritur: Revalescis, Carole? vivit
Anglia. Sic fato statque caditque tuo.

Idem.

* Ἀπορώ, μὴ κ' εἴη
Κροῖστον.

Herodotus taceat quæ dixit * verba parentis
Mutus in auxilium Regius antè puer.

Regule, non opus est tua fata reposcere, propter
Quem non ipsa ausa est esse Ruina nocens.

Exemplo noster nobis sit Carolus unus

Quantæ sint curæ Regia sceptrâ Deo.

Hunc peteret morbus cum nuper perfidus, aulus

Heu quàm grande nefas! nam petiisse nimis:

At postquam agnovit quàm sacrum hoc pectus, abire

Cœpit quàm celeri venerat antè pede:

Omne suum ponit stupefactus virus, & illam,

Quam Majestatem læserat, ipse timet.

Nimirum tenuit nostras Deus ipse querelas,

Et sibi quàm charus Carolus edocuit.

Est ubi damna juvant; sunt ipsa pericula tanti:

Corpora non poterant sana probare Deum.

Propter quem morbus mitescit, & esse Deorum

I nunc hunc curam perfida turba nega.

T. C. Coll. Jes.

Musa-

MUfarum valet autor, & patronus:
Tardè sacrificent quid & Camcenæ
(Lector) quæritur. At satis fit illud:
Morbus perfidus ut malum occipit clàm,
Sic hinc se tacitè irrepertus ulli
Ipfus furripit: éstque caufa; læfæ
Majestatis enim reus tenetur.

Idem.

In auspiciatissimam Serenissimæ Regis.

CAROLI

convalescentiam Sæthica.

NEc Morbus, nec Mars, nec Mors diademata curant.
Nec Morbum, aut Martem, aut Mortem diademata
Martis ab Arctoo venit qui filius orbe, (curant.
Reddidit Huic diadema: Illi, cui reddidit, ipsum
Mors tulit: Et diadema Illi, qui reddidit, ipsum
Mars tulit. Et Morbus diadema beatius illis
Tentavit: sed vix tentârat, at ocyùs ipsum
Poenituit tentâsse, suæ pudûitque repulsæ.
Haud solitus frustra Regum Procerûmque saginam
Tentâsse: (hinc Regum Procerûmque brevissima vita)
At frustra Carolum: Regnum qui temperat, Ipse
Temperat & Sibi: Nec morbum tentâsse nocebat.

Pustu-

Pustula Morbus erat; Non Morti prævius ille,
 Prævius at vitæ Morbus Medicina futuræ:
 Non Carolo humorum cruda indigestaque moles,
 Materies Morborum ingens, & prævius Morti.
 Non Marte atroci, non fuso sanguine gaudet
 Christicolûm: Pax alma Illi, Illi Pacis & Autor
 Temperat, atque parem reddit, qui temperet orbem.
 Marte alii læti, Bellique-potente triumphent:
 Nos Caroli Vitâ, nos Pace-valentis ovemus.

Cecinit gratulabundus R. G. C. C. S.

S Cilicet emeritum voluit natura reverti
 Numen, & ob pacem credidit esse senem:
 Quàm rutilæ patuere fores! laxatâque Cœli
 Machina venturo movit Atlanta Deo!
 Sydera pendebant, & certavere vicissim
 Quem Decus ætherium vellet habere locum.
 Invitat cœlum: * Superos at parce beare,
 Differ & optantis gaudia longa poli.

** Apostrophe
 ad Regem.*

H Eu, quanti dolor ille fuit, Rex magne! Tuorum
 Nulla salus potuit firma probare fidem.
 Quæ sopita prius, de Pallade flamma resurgit
 Purior: & cumulat gaudia magna timor.
 Displicet immodico nobis comœdia risu,
 Hinc peragunt partes falsa pericla suas.
 Nec cibus oblectat morsu fraudatus aceti:
 Grata magis madidis gaudia mixta genis.

Debili-

Debilitata velut Vulcani copia guttis
Exiguus, flammâ splendidiore micat:
Sic, interposito noctis velamine, fulges
Purior in radiis, Phoebe corusce, tuis:
Sic, Auguste, tibi grata est mutatio; nōxque
Nigra facit vitæ candida fila tuæ.

Carolus Mason, Regal.

QUod novum repente numen carmen istud suggerit?
Quis volubiles trochæos inscienti dictitat?
Aut abactum à fonte Phoebi, inassuetum carmini
Entheos redire cogit ad chōros Phœbeïdum?
Fallor? an Musas canentes undiquaque exaudio?

Salva Pietas, Salva Patria, Salvus est Rex Carolus.

Desino mirarier. Nec istud est Apollinis
Numen, aut novem sororum: Major hoc agit Deus.
Carolus morbo superstes gratias canit Deo.
Ille cantat: Nos tacemus? Gaudiūne publicum
Muta non resolvet ora, vel negante Apolline?
In triumpho patriæ tacere, perduellio est.

Quisque cantet, quisque saltet, quisque saltem succinat,

Salva Pietas, Salva Patria, Salvus est Rex Carolus.

Salvus est Rex Carolus? Quid illud est periculi,
Quod fuisse, sed nec esse, rumor unà nunciat?
Quid? periclitatam in uno Rem fuisse Publicam,
Nec tamen pro Rege vota nuncupata publicæ?
Prima vox salutat aures civium canentium,

Salva Pietas, Salva Patria, Salvus est Rex Carolus.

Fama, quæ velox malorum nunciatrix crederis,
 Unde pennis illa inusitata venit tarditas?
 Defuturam credidisti nuncio fidem tuo,
 Si Deo charum caput periclitari diceres?
 An magis, sublimioris esse providentiæ
 Credimus, tanto pavore nè occupatis mentibus
 Sera demùm haud credituris afforent solatia?
 Gaudii vix jam capaces, at timore liberi
 Ore læto, corde læto, hoc concinemus canticum,

Salva Pietas, Salva Patria, Salvus est Rex Carolus.

Jámque Regem liberatum consalutant subditi,

Jámque Regem liberatum consalutant literæ.

Quémque subditi Parentem, literæque Apollinem

Sentiunt, utrinque honorant subditique & literæ.

Vox sonat diversa, sed vox una comprecantium est,

Non ut ætas ista sola, sed nepotes concinant,

Salva Pietas, Salva Patria, Salvus est Rex Carolus.

S. H. Coll. Jes.

NUnc Pæana Deo læto cùm diximus ore,
 Edidimus plausus, jubila, vota, preces;

Nunc ubi lætitiæ genioque litavimus, ecce

Pergimus ad metricis verba ligata modis.

Hactenus exiguas complêrant undique mentes

Gaudia: sunt vacuæ carmina mentis opus.

Scribere vix tandem passa est immensa voluptas:

Parva loqui possunt gaudia, magna tacent.

Carole, da veniam, si nostra novissima Musa est:

An magis illa nova est? Quin magis ergò placet.

R. Ashton. Ant. Pembr.

Sors

Sors illa misera, & durus Epimethei status,
(Inauspicatâ qui reclusâ pyxide
Totum per orbem cuncta diffudit mala)
Attingit omnes, quos parens tellus alit.
Torquet catenâ ferreâ immitis Dolor,
Deturbat animum vanus & præceps Furor,
Carnifice nullum liberum Curâ caput.
Jubila, triumphos, gaudia minuunt febres,
Alacrisque frangunt mentis ardentem impetum.
Annos volantes turba morborum incitat,
Suâque vitæ sæva brevitatem invidet,
Æterna tanquam secla pertimesceret.
Pars nulla nostri corporis morbo vacat:
Et mille sentit oculus ægritudines.
Et cum juventæ blanda mors pepercerit,
Longâ senectus morte perimit indies.
Conditio vitæ nulla, quin fati parem
Severitatem, ac tetricas leges ferat.
Ipsosque Reges jura Parcarum premunt,
Morbisque quatiunt: regnat in Reges febris,
Eosque cogit tremere, quos orbis tremit.
Chari bonique non salutem Principis
Vis ulla sceptri servat, aut ostri nitor,
Altique fulgor gemmeus diadematis;
Sed cura coeli, & maximi favor Dei.
Floret salute Principis populi salus,
Idemque morbus Regis & Regni: vicens
Et vegeta salvo Rege stat Respublica;
Illo jacente pallet, ac languens cadit:
Nam corpus angit maximè Capitis Dolor.
Cum rediit alium Regi vultus jubar,

Quod nube furvâ texerat morbus gravis,
 Moeroris abeunt pessimæ caligines,
 Exul profundam tristitia noctem petit,
 Gaudiâque geminat solida post morbum salus,
 Et sanitatem firmat, ut medici ferunt:
 Tuâque firmet, Carole, quem nuper ferox
 Violare morbus ausus; at vitæ tamen
 Ut in periculum venires, noluit.
 Inopina venit, vidit, ac fugit febris;
 Medicina nempè, vota populi fervida,
 Precûmque thura, & lacrymarum balsâma:
 Cui soli habemus gratias, Medicus, Deus.

E. King, Coll. Christi Socius.

I Ngentes animæ dignatâque nomina cœlo,
 Quo vos cunque tenent ordine templa Deûm,
 Læteus ætherios seu circulus aspicit annos,
 Collatisque animis nobile lumen habet,
 Parte poli celsitve Tonans, Gustavus & illic
 Bellorum fulmen, tûque Boême micas,
 Sydereas implete domos, nec strangulet arcto
 Limite se densi sancta corona chori.
 Contentus meruisse Deos, vestigia tanget
 Proxima, dignatus Carolus ore suos.
 Plus satis est voluisse sequi: mutatus abundè;
 Penè Deus, dum vos cogitat, ille fuit.
 Occidit astrorum, redit & fax aurea: sydus
 Hoc cadat; æternis nox ruet atra rotis.

Nemo.

Nemo polis invidit opes, censûsque deorum
Fulgentes oculo turbidiore putat.
Iusta licet, magno quæ nondum debita cœlo
Quid petitis? Superi, Carole, iusta petunt;
Sed peragenda manent te digna: medetur Apollo
Et tibi, sis populis ut medicina tuis.

Ad Regem.

I Phiclus ut stantes plantâ libavit aristas,
Vidit & alatos post sua terga Notos:
Sic cita sydereos tetigit, cira transiit artus
Pestis, & in versus ocyor Isis abit;
Ex re nata dedit, celerique simillima morbo:
Ingenium formam sic sibi quamque capit.
Regius à tergo morbus stetit: Ille, quod unum
Discrepat, est vultus ausus adire tuos.
Serior, at tutam tibi Chamias unda salutem
Optat: ob acceptam nec minùs Illa tumet.

Is. Ollivier, Regal.

Illa tuæ formæ variis *via lactea* stellis
Emicat: Angligenûm percutit ossa tremor.
Tu tamen ignoscas, Indulgentissime: stella
Nam visa est populo quæque, *Cometa*, tuo.

R. Williams, Coll. Regal. Socius.

HÆc quæ carmine plurimo triumphat,
 Et lætas pede libero choreas
 Jam felix domus explicat; ruinae
 Quàm vicina suæ, nupérq; Fati
 Tantùm non tulit ultimos furores!
 Morbus dum Carolum premit, facèsque
 Nostras pessima Regios ocellos
 Obfuscare lues potest, & ingens
 Dempto lumine procreare damnum:

Sed quanto canit absoluta damno!
 Sentit Rex iterum sui popelli
 Pleno flumine gaudium, & creatas
 Musas nomine redditæ salutis.

Erubescit inops, suoque morbus
 Penè creditur innocens dolore:
 Ac si reliquæ pudore facti
 Horrerent scelus impudenter ausum,
 Posthac quis metuet tuæ saluti,
 Clementissime Principum? Querelas
 Totius metuit, precèsque regni
 Coelum, dum prohibet feras sorores
 Filum rumpere gentis universæ.

Hic quâ pullatis infaustula turba lacernis,
 Tristis & attonitam polluit umbra domum,
 Jam florent redivivæ animæ, dum, munere Coeli,
 Anglia non sentit damna carento sua.
 Posteritate suâ fruitur Rex laudibus, &, quas
 Morte alii, sentit non moribundus opes.
 Et nè fortè dolor, quem senserat ille, Camœnas
 Pollueret tardo versibus ingenio,

Reddita

Reddita Musa sibi est, & fit te sospite, Cæsar,
Non minùs illa tui, quàm tibi, nostra salus.

D. Wyat, Bacc. in art. Coll. Trin. alumn.

L Anguida decubuit languente Britannia Rege:
Sospite, sollicitos exuit illa metus.
Pars dudum in lætos properavit grata triumphos,
Penderet ut voto debita sacra suo:
Pars stupet; & tanti vix dum secura pericli
Siccat adhuc madidas anxia Granta genas.
Difficilis, facilisque fides, testatur amorem
Utraque; nec certum est, illa vel illa magis.
Multùm exoptatam nobis sperare salutem
Nec minùs urget amor, nec minùs obstat amor.
Parce (sit & vanus semper, Rex Magne) timori,
Qui facit officium lentius ire suum.
Serior ad sacras, sed tandem, concinit aures
Musa, vel ob tantas officiosa moras.

Tho. Rowe, Coll. Regal. Socius.

TE, Rex Carole, pustulæ salutant,
Lascivæ cupiunt manus vel ora
Ut tangant, levitèrque suavientur:
Illud cum minùs impetrare possint,
Cedunt, & Carolum jubent valere.

R. Ashton, in art. Bacc. Aul. Pembr.
Exulet:

EXulet in fylvas taxus funesta, cruentos
 Protinus ad Belgas mœsta cupressus eat.
 Te virides hederæ, te laurus Apollinis, ornent,
 Florida ferta tuas, terra Britanna, comas.
 Invida mors Caroli tenuavit licia: Quanti
 Nobis causa fuit, vel tenuasse, metûs!
 Quàm suspecta fuit tunc ars operosa medentum!
 Quàm gemuit mœsto plenatimore domus!
 Qui tibi tunc pallor pro conjuge, blanda Maria!
 Quàm neglecta tui cura decoris erat!
 Quàm fueras ægrè divulsa amplexibus! Ipsi
 Ah morbo quoties oscula anhela dabas!
 Alcyone vernos non sic Trachinia nidos
 Circuit amplectens, nec Philomela suos.
 Dextra salutiferas mollis dum miscuit herbas,
 Pro Carolo fudit prodiga lingua preces.
 Audita es Regina potens: en fila tetendit
 Invidiam metuens Parca severa tuam.
 Indue jam solitos vultus: præsentia luctus
 Æquent præteritos gaudia, spēsque metus.
 In Caroli sedeas gremio pulcherrima, donec
 Sit tibi vir Nestor, túque Sibylla viro.

Johan. Jones, Coll. Regal. Socius.

QUæ nova Parcarum feritas? quo numine fretæ
 Audent in tantos mittere tela deos?
 Exundans lacrymis Rhenúsque & Pannonis ora,
 Mœsta gemunt reges occubuisse suos.

Fatorum

Fatorum effrænes miratur Succia vires,
Tota stupens regem posse perire suum:
Nec satiata tamen tantorum funere regum,
Tentârunt nostrum fata ferire Jovem:
Non tamen internâs penetrârunt telâ medullas;
Scilicet hæc trepidâ missa fuère manu.
Sæva licèt, nostras timuerunt fata querelas,
Invidiam populi nec potuère pati.

H. T. C. T.

AT quo solebant cæteri morbo premi
Num Regius potest infans? Potest pater:
Sed sorte non gregali (Carole) te decet
Vel ferre morbum, vel valere denuo;
Ut, quæ popellum pustulæ vexant graves,
In te micarent gemmulæ, & tandem fores
Ægrôtus, at nec ægrotus; (bonum Deum
Agnosco) nempe id exigit populi salus,
Æger fuisses, convaleres protinam.

Ad Carolum Principem.

DEbetur annis, Carole, morbus hic tuis,
Quem fortiter ferens Pater quasi Regio
Jussu repressit, ut nihil vel à gravi
Morbo timeres. Si tamen te corripit,
A Patre convalere sic discas puer.

Henr. Ferne, Trin. Coll. Sec.

G

Cesserunt

Cesserunt lacrymæ plausibus impares,
Benignumque Salus explicuit sinum:

Quo jam thure litemus,
Sodales, nisi carminum?

Dum vulnus valido in corpore morbidum
Grassaretur adhuc: Ut, quasi Gorgone

Admotâ, obriguit plebs,

Et mœstus procerum chorus!

Marmor durum, adamas, indomitus silex

Urget Chamiadum tristia pectora:

Excussa est lyra Phoebi

Dextræ, pressa silentio.

In fletus Niobe solvitur Anglia.

Quid? Efférne aliud Cæsare mortuo

Quàm corpus sine corde,

Vel puppis sine remige?

Exactis lacrymis gaudia promovent,

Et vires repetunt fortius inditas:

Vultu Gratia læto

Sedens pulchrior enitet.

Exultant Britones Principe reddito; ut

Amyclæa legens littora Troicus

Pastor, Tyndari, cùm Te

Pennatâ tulerat trabe.

Rob. Newman, Coll. Regal. Socius.

Ergone fastidit plebei corporis offas?
Appetit insolitas & Libitina dapes?

Ergone:

Ergone mors tandem vulgaria fercula temniens
Sanguine Regali se satiare cupit?
Absorpsit nuper binos; Rex tertius hæsit
Faucibus: (an Deus hic, semideusve fuit?)
Gustavit Carolum, sed non deglutiit. Euge,
Morbe, quid impalles? pustula, quidve tumes?
I, fuge, si sapias, aliam nunc excute quercum:
Nempe putas Carolum tam citò posse mori?
Falleris, æternosque, precor, fallaris in annos.
I, fuge, morbe, procul: Carole, vive diu.

J. Duport, Coll. Trin. Socius.

Pustula nulla fuit; Musis animata revixit:
(Quis tuus audito murmure, Chame, metus!)
Visa per æternas senium sperare papyros:
Visa; sed est propero carmine iussa mori.
Auribus in sacris avis officiosa *Salutem*
Plurima jam cecinit; sedula nostra, *Vale.*

Guil. Fairebrother, Regal.

Dum tibi terribilis minitatur, Carole, morbus,
Vicerunt facilem publica vota Deum.
Et nunc, te incolumi, saturat nos tanta voluptas,
Quantus ob infirmum ceperat antè timor.

Jo. Murray, Gen. Regal.

TE cœlo demissa salus, Rex Magne, jacentem
 Suscitat: et saluum carmina nostra canunt.
 Phoebus in utroque est: Qui dum tibi, Carole, servit,
 Et domus *Admeti* fordet, & ira *Jovis*.

Hen. Bing, Generos. Regal.

Ad Oxoniam, quod nos soteriis suis antevorterit.

NEc turge tamen, ô soror, priori
 Quod sis carmine gratulata Regi.
 Non libamine scilicet priori
 Tu cœlis quoque gratias dedisti.
 Nostrum gaudia (nec novum videtur)
 Grato pondere tardiora serpunt:
 Ceu Gadum spoliis onusta navis
 Latum lentius indè sulcat æquor.
 At nec spes solidæ prius salutis
 Nos in carmina provocare visa est:
 Seri nos fuimus, sed indè certi.

Ga. Nash, Aul. Pembr.

Musarum Cantabrigiensium deprecatio.

ILle minùs gaudet, lentè qui gaudet? in omni
 Festino plausu res odiosa mora est?

Ignor.

Ignoscas nobis, ô Carole; nostra videntur
Carmina nec gressus accelerâsse suos.
Audaces aiunt (tantum decus enitet ore)
A facie papulas abstinuissè tuâ.
Nostrâque te coram multùm cunctata venire
Musa, venit tandem, sed pudibunda venit.

G. Boteler, Coll. S. Petri Socius.

Quantillo pereunt tempore pustulæ,
Quæ sunt mors aliis, stigmata cæteris!
Hîc vitæ & decoris nulla pericula.
Discors ergò viris stamina ferrea
An fatum traherent, vel sit hoc indici;
Morbilli Tibi sunt, mancipiisque mors.

J. Neal, Aul. Pembr.

Ad Regem.

Carole, si populi valuissent vota Britanni,
Non agrotâsses. Si posthac illa valebunt,
Vel tibi perpetuam concedent Astra salutem,
Vel tibi primus erit morbus postrema senectus.

Th. Dugard, in art. Bacc. Coll. Sid. Suff.

CAROLUS STEUARTUS.

Anagram.

SALVUS EST CURATOR.

Curator populi, Deūque cura,
 Regum Carole summe maximorum;
 Quem morbus nimio dolore tentat,
 Sustentat parili favore Numen:
 Dii mites Tibi reddidēre vitam;
 Tu nobis Deus, æmulūve Divūm,
 Lugubres reficis salute mentes.
 Quos nuper gemitus dedēre vulgus!
 Quæ suspiria! Jam valemus omnes,
 Dum Regem validum, superstitēque
 Amplexamur. Iō canant Britanni,
 Te salvo reboēnt Iō: Sed ipse
 * *Clarus sorte tuā, diūque felix*
 Inconcussa manu tuere sceptrā.

Anagram.

* CAROLUS STEUART.

Joan. Cooke, Trin. Coll.

Vivit adhuc Carolus, vivit, morboque superstes
 Tractat magnificā sceptrā paterna manu:
 Exere semirutas, lætantes exere Musas,
 Æmula nec vincat te tua, Granta, soror.
 Dum vivet Carolus, dum fons erit ille perennis,
 Non Aganippæā, Granta, carebis aquā.

Guil. Murray, Gen. Regal.

Cūm

CUm populi ipsa salus Princeps decumbit, ut æquum
Effundunt Angli vota precésque Deo: (est,
Nemo pius sacras sese provolvit ad aras,
Ut sibi vel sociis propria dona roget.
Quisque lubens tacito privatas pectore curas
Condit, avérque suâ nemo salute frui.
Publica sola Deum & communia thura fatigant,
Cœlestes pulsant publica sacra fores.
Omnia conjuncto fervent altaria voto,
Sanctorum in cunctis vox erat una choris:
Carolus ut vivat, votorum summa; Britannus
In Carolo totum, quod petat orbis, habet.
Vivat, & innocuos numeret sibi Nestoris annos:
Aspiciat ficcis funera nostra genis.
Pace regat stabili, tradâtque nepotibus olim:
Felix, & serus, sceptrâ Britanna suis.
Deponunt etiam citharásque hymnósque beatæ
Sanctorum mentes, Angelicúsque chorus:
Succurrunt miseris; valida prece Numen adorant,
Ut rata dent precibus vota Britanna suis.
Noluit Omnipotens terræ cœlóque negare:
Conjunctique chori quod petiére dedit.
Convaluit Princeps: cingunt altaria laudes;
Fit Servatori víctima grata Deo.
Felices animæ ad laudes rediére suétas:
Grates sunt, quas nos fudimus antè, preces.

Ad librum.

MUsarum plausus, pia munera, vota, libelle,
Lætitiâs Carolo, quas dedit ipse, refer.

Si roget, Unde venis? quid fers? quo numine fretus
 Projicis ad sacros vilia dona pedes?
 Nuncius advenio, Musis & Apolline natus,
 Dicit; quæque jubent officiosus ago.
 Nil nisi læta canens, Academica pectora pando,
 Augusto semper quæ patuere suo.
 Lætitiæ Oceani sum guttula: Maxime Princeps,
 Si me digneris sistere; flumen ero.
 Parce moræ: nunquam videatur gratia tarda,
 Sollicita est semper quæ placuisse tibi.

El. Duncon, A. P.

CArolus ægrotat: Totum dolor occupat orbem.
 Conveniunt herbæ, conciliûmque vocant;
 Ordine quæque sedent circum, facit ordo coronam,
 Tales nescio quæ cùm tulit herba sonos:
 VIS inerat quondam metuenda potentibus herbis,
 Gessimus & nulli regna secunda Deo:
 Sin patimur Dominum spreto languescere victu,
 Regiæque alternâ membra quiete carent;
 Heu, ubi noster honos? quis Apollinis imbuet aram
 Sanguine? nos miseras deferet omnis anus.
 Finierat. Sequitur murmur, dictisque favetur:
 Turbæque, Quin Britonum regna petamus, ait.
 Turpe, gravi morbo si Jupiter ipse laboret,
 Nos pede non celeri scandere tecta Jovis.
 Verba placent: unâ proponitur Anglia voce,
 Conferat huc vires quælibet herba suas.

Balsama

Balsama jam mittit Judæa virentia Regi,
Cum redeat, dicens, gens mea, plura dabo.
Mittitur è Cretæ dictamnus montibus, herba
Utilis, acquirat si modò Creta fidem.
Quos Cilices mittunt, flavescet & Anglia nimbis:
Tu rosa, tu smilax, túque hyacinthe venis.
Quid facitis propriis emissæ sedibus herbæ?
Hunc voluit curæ Jupiter esse sibi.
Ite domum vacuæ, populisque hæc dicite vestris:
Vidimus hunc nondum, Carolus ecce valet.
At tua, Rex, tali debetur gratia factò:
Munera non usum tarda, sed omen habent:
Terræque languenti supplex si porrigat herbam,
Æquandus sano quis tibi victor erit?

Quàm Parnassia sit beata rupes,
Cujus perpetuam Deus salutem
Attendens, geminum dedit cacumen!
Nunc vexare caput, vel hoc, vel illud,
Securo queat innocens dolore
Morbus: Sed Britonum Caput flagellet
Si vis acrior unicum, perimus.

Cesar Williamson, Trin. Coll.

Iusta, morbe ferox, capitis damnabere poenâ:
Læsa est Majestas, imperiique Caput.
Læsa quidem, reparata tamen: Nil, morbe, valebas;
Regis enim virtus *pharmacon* ipsa fuit.

Thom. Seyliard, Coll. Sldn. Suss.

Ite jam threni procul hinc Monodi,

Ite jam lessus querulæq; voces,

Ite pullatæ laceræq; vestes:

Cuncta triumphant.

Eia sacrați properate mystæ

Ramulis lævem religare frontem,

Et comas guttis balani ferire

Malabathrique.

Plaudite Pallas Calliroës Ducissa,

Fervidum flammâ meliore pectus

Civium exulta, fidibus canoris

Sydera pulsa.

Alma *Patronum Fidei* valentem

Subditis lux reddidit, alma nobis

Clarius coelique jubar reducit,

Nubila pellens.

Carolus cœlestis amoris haurit

Poculum, mactans reliquos amores,

Quot venenatas homicida Dirce

Dividit escas.

Principum sit gloria prima, ocellus

Carolus: sit verberare liber omni

Mortis, & magno gelidum Booten

Lumine vincat.

Anglica hoc semper niteat corona:

Floreat sanctum hoc penetrabile, sanctum

Atrium pacis, stadium & palæstræ

Area sacræ.

Submissæ devotionis ergo subjecit

J. Francius Silesius Coll. S. Pet.

In Exanthemata Regia.

39

In Regia exanthemata, & quòd ab illis periculum, sed divinâ ope felicissimè depulsum.

Plusquam millenæ Caroli stant corpore vitæ:
Et dolor in tantum tantulus ire parat.

Aliud in Parcas.

TRes nuper ternæ Reges petière sorores:
Majorem tu te, Carole, quaque probas.

Aliud.

Unâne de Parcis Carolum sperare domandum?
At non tres ipsæ si pariter ruerint.

Aliud.

Suecus ut in bello consumptus, peste Bohemus,
Quid Carolo poscæ? poscite poscæ alium.

Timoth. Rhodes, Sacellanus Coll. Regal.

Miranti meritòque imaginanti,
Regum Carole Rex supreme, mecum,
Immissus tibi morbus unde talis,
Morbilli potiùs, sed & fugati
Quamprimum, penitusque dissipati
Coelesti medicum manu Deique,
Tandem hoc sic ideo subit putare
Factum coelitus ànne destinatum, ut
Tibi nobis, tibi charior *salus* sit.

Johan. Young, Coll. Regal. Socius.

In Regis Caroli præstantissimi τὸ ἀντίτρον
Iambus purus.

MAnebat actus iste nempe *Carolus*,
Labore qualis *Hercules* satur gravi
Adiisse fertur ultimante poplite
Et ipsa dira *Veiovis* palatia,
Parens *Iule* vel tuus, tuus quoque
Zacynthe ductor, astubus ferax caput.
Nec addo plura, plura cum queam tamen;
FIDES & ipsa, sed tacere convenit.
Sit ista cuique sors tributa *cælitum*,
Et est, suprema victor ut ferat mala,
Ferat, sed ille victor, & domet mala,
Domare nulla quæ potesse vis virum.

Beate perge Carole, & genus proba
Per ista plura, si quis ambigat, tuum
Polo venire, ducereque originem
Supernè, nuper acribus potens fretis,
Potens inermè murmur & popli & maris
(Maris poplique consonas vices scias)
Nihil moratus arduum repellere.
Repelle, tæque rupicem insuper proba,
Solo saloque rupicem ex pari Deum.

Ibera tute tutus arva visere,
Redire tutus, ô amate Numini,
Equo ruente sospes, hem periculum!
Deo favente sed periculi nihil,
Nihilque nuper ingruente *pustulâ*,
Acerbioris in dolorève *ulceris*.
Nec igne credo siccus, aut aqua madens,

Inedominabilisque ceu chalybs cluens,
Ut æqua semper alea accidis tibi,
Tuo superstes & future funeri !

S. R. C. P. C.

Qualis ubi piceas tenebrarum dissipat umbras,
Aut ferrugineos nebularum rumpit amictus,
Splendidior ridet, meliori & lumine gratos
Pingit agros, roseæ cyclops auriga dici:
Sic cùm funesti discussit spicula lethi,
Cùm morbi rabiem evasit, mortisque tenebras,
Gratior insolito splendet fulgore benignus
Musarum Phoebus, nostri & sol aureus orbis.
Nec sic Æeto Medea recoxit ahenò
Thessalicum senium; nec sic Gangeticus ales,
Cùm tumulum & cunas pariter flagrantia præstant
Cinnama, longa suæ reparat dispendia vitæ:
Ut Britonas luctu stupidos, pavidâq; sepultos
Mœstitiâ, vegetant redivivi gaudia Regis.
Sed non est tacito quòd corde, Britannia, luctum
Accendas, arcto aut suspiria pectore ducas:
Non vix spectatam cœlestia Numina gemmam
Abripient: meritis non deerunt pharmaca tantis,
Pæoniæq; artes, cùm Regum turba, potentum
Tota cohors cedat, mundi & plaudente theatro,
Porrigat augustis Caroli virtutibus herbam.

Johan. Tolly, Coll. Chr.

*In restauratam, seu potius medito in morbo conservatam
Sereniss. Regis CAROLI
valetudinem.*

VIs morbi reliquos solita insævire per artus,
Ambitiosa Caput jam petit Imperii.
Proditio est. Medici, grassanti occurrite morbo.
Fit. Capitis poenas sic luit ipsa lues.

Nec tamen, O medici, vestra est hæc gloria: Tanti
Certa salus Regis, non nisi Regis opus.
Morbo vos herbâsque manûsq; adhibetis inanès:
Non herbam vestris porrigit hic manibus.

Rex morbo flagrante valet, somnûmq; cibûmq;
Jam capit. O mirum Principis imperium!
In medio cùm sis morbo, Rex Optime, sanus;
Regem vel morbis Te liquet esse tuis.

Urget vis morbi, nil sentis Maxime Regum:
Vim tamen imperii senserat ille tui.
Quales esse decet Carolo sub Principe mores,
Qui docet & morbos mitius ingenium!

Ergò per innumeros regnes feliciter annos:
O cœlum ferus, certus at ingredere.
Non Tibi sed nobis damus hæc, Rex Optime, vota:
Quippe tuâ inclusa est nostra salute salus.

Rich. Love, Præfekt. Coll. C. C.

Dece.

DEceptum sterili fontis imagine
Flevit Liriope cœrula filium;

Affulsit illius labellis

Tanta Deæ Paphiæ venustas.

Lassavit tumidis pectora planctibus,

Exhausitque genas Herculeum caput,

Hylæ sacratam post rapinam,

Dulcis aquæ saliente rivo.

Non sic Liriope cœrula filium;

Non sic flevit Hylan Herculeum caput:

Ut Carolum nuper Britanni

Pectoribus gemuere ruptis.

Tentabat Carolum tristis & invida

Clotho quæ prohibet magna senescere,

Et lege fatorum tremendâ

Tempora dat breviora summis.

Atqui nil poterat tristis & invida:

Faustis sollicitant æthera plausibus

Qui Carolum nuper Britanni

Pectoribus gemuere ruptis.

Sic faustis resonent omnia plausibus,

Salvumque ingeminent sydera Carolum:

Et Carolo si quid nocebit,

In gelidam redigatur urnam.

Tho. Page, Coll. Regal. Socius.

Post pugnam Actiacam, & toti data foedera mundo,
 Augustus; magni visurus providus oras
 Imperii, meditatur iter: gestitque tueri
 Et Calabros Siculosque sinus, & moenia Brendaë,
 Vosque magis Cannæ, Latio quas sanguine quondam
 Aufidus intinxit, propriasque exhorruit undas.
 Tales sollicito volventem pectore curas,
 Oppressit morbus: Tota lugubris in urbe
 Roma sedet, ferventque suis altaria flammis,
 Et votis populus: Tua Numina Magne fatigant
 Phoebe; Tibi Clarium cedunt Tenedosque, tibi que
 Mille salutiferis surgunt in vallibus herbæ.
 Phœbus adest; mittit medicum cognomine *Musam*:
 Ille suo tentans salientem pollice venam,
 Advertit morbum: mox, quam tot templa salutem
 Optabant, revocat. Quorsum hæc? Te, CAROLE, fata
 Attendunt eadem: nam Te, dum *Scotia* curæ est,
 Dúmque videre cupis magni cunabula Regis,
 Sive *Caledoniis* mavis *Meleager* in agris
 Spectari, & timidis terrere animalia sylvis,
 Implicuit morbus. Sed Te servavit Apollo,
 Et memores *Musæ*: Tibi nam persolvimus ægro
 Vota precésque simul; Revalentique addimus illud,
 Seu magnum meditaris iter, sive ultima Regni,
 Sive domi remanes, magna Moderator in aula,
 Incolumem *Scotis* felicia fata reservent,
 Perpetuóq; *Anglis* salvum CHRISTO AUSPICE REGEM.

Dion. lib.
 53.

Alexand. Levingston, S. Theol.
 Bacc. Magd. Coll. Socius.

Summa

Summa salus regni, reparatam Musa salutem
 Gratatur numeris concelebratque suis:
 Phœbus uterque tuo, Rex Magne, indulget honori;
 Qui *medici* dederat, dat quoque *vatis* opem.
 Scilicet invictis cecidit Gustavus in armis;
 Credidit hinc nil non mors licuisse sibi.
 Quinetiam sacros ausa est corrumpere vultus,
 Tetrâque Regali serpsit in ore lues:
 Pulsa tamen Stygias retro se merfit in undas;
 Fassa in te vires nil valuisse suas.
 Ipse neci cessit victo * Germanicus hoste:
 Cùm desint hostes, mors tibi victa jacet.
Stephanus Phesant, Aul. Cath. Gen.

* Succorpius
 Rex.

Academiarum Sympathia.

Dum *Caput* ægrotet, mirum est, si membra laborent?
 Indè tuis *Oculis*, Terra Britanna, labor.
 Miram sympathiam! valeat *Caput*; illa valebunt.
 It dolor: hinc *Oculis* gaudia nata tuis.

Ανθεα Σοί, Βασιλεῦ, πέλει ἐξανθήματα ἰσσοῦς
 Τῷ Βασιλῆος, εἴαν τις, δ' ὀνομαζομένη.
 Τίω' μὲν ἔχον' Ἀγγλῶν Βασιλῆος δεξι' ἰαλαί
 Πίσις, ἐπ' ἀνίη χεῖρ, Σοὶ ἰατρὸς εἴω.
R. Drake, Aul. Pembr.

Tarditatis Apologia.

Ultima semper eris gaudendo? Dilue crimen.
 Æternùm gaudens, Ultima semper ero.
F. C. C G C. I F.

*Chronogramma duplex, Disticho conclusum, in annum
Serenissimo Regi CAROLO salutiferum,*
MDCXXXII.

BVLLæ Vt, sVbsIDVnt nata eXantheMata regIs:
EMergVnt, et VIX VIsa repentè CaDVnt.
MDCXXXII.

Epigramma in Exanthemata Regis Anodyna.

Sanguine ab impuro nata Exanthemata dicunt.
UNDE in tam puro corpore morbus erat?
Morbus erat, nec morbus erat; Rex sanus, & aeger:
Æger erat populo, sanus at ille sibi.
Ægrum credebat populus, cogente dolore:
Sed dolor in Regis corpore nullus erat.

Aliud.

Morbillos habuisse, & non habuisse dolores:
Credimus indè hominem, hinc credimus esse deum.

Aliud.

*Ad Regem Chirotherapeuticum, eundemque
Achirotherapeutum.*

Tangis; & à tactu sanantur Chærades ægris:
Tactus es à morbo; nec tibi læsa salus.
Chærades, at falso signantur nomine, morbus
Regius: at verè Regius iste fuit.

Aliud.

Non tua, sed populi, sunt Exanthemata, sanguis:
Nam malè pura tibi venula nulla fuit.
Una levat venas omnes * Regalis aperta:
Sic Tuus est morbus, Carole, nostra Salus.

* *Vena Basi-
lica.*

Aliud.

Carole, te aggressi totum evomuère venenum
Morbilli: nil jam cur metuantur habent.

Aliud.

Ἰσχυρὸν ἀποτέρον.

ANnum cur aperit Janus, clauditque December?

Annon, ô cives, Ἰσχυρὸν ἐστὶν ἀποτέρον;

Romanis primus sit Janus, at ultimus Anglis:

Id Numa Pompilius, Carolus hoc voluit.

Omnia debemus pro salvo Rege Decembri,

Nil Jano: Primus jure December erit.

*Alma Mater Academia Anthologiam hanc suam recens
in lucem editam CAROLO Victori de morbillis
nuperrimè profligatis triumphanti corollæ
loco supplex D. D. D. 2.*

Te, mei flores, Regis florentis ad aulam,
Quos bidui aut tridui protulit officium.
Non tam aversus aquas nostro se Chamus ab horto
Dividit, aut fessæ munere Chamiades,
Ut nequeant illæ latices haurire sequentes,
Ut nequeat flores ille creare novos.
Unde isti flores si quærat; Dicite, Bruma
Tu facis ut ver sit, Carole, perpetuum.
Sunt tibi, sunt alii, semper sint, Carole, flores:
Quos peperit flores Alma Maria Tibi.
Si duo præterea florum Regina Maria,
Si pariat tales, Carole Magne, Tibi:
Hortulus & noster pariet; nectentque corollas
Chamiades Musæ, MATER & ALMA Tibi.
Fasciculum interea raptim quem porrigit, illa
Qua rogat accipias cætera fronte soles.

Radulphus Winterton, Medic. licentiatus,
Coll. Regal. Socius.

FINIS.

